

Zasmejme sa

Čaute decká! Možno vám príde čudné, prečo som sa teraz objavil vo vtipoch práve ja. Posledné tohtoročné vydanie oRiešku bude, čo sa vtipov týka, také... mierne iné. Majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji vo Fínsku a Švédsku sú v plnom prúde, a ja ako vášnivý fanúšik tohto športu, na ktorý nedám dopustiť, som sa rozhodol pripraviť si pre vás najzábavnejšie úlety komentátorov na tohtoročných majstrovstvách sveta. Pevne verím, že pobavia aj tých z vás, ktorí hokej až tak intenzívne nesledujú, tak do toho :).

“Vážení poslucháči, buďte radi, že ste s nami počúvali,

lebo pozerat' sa na to nedalo!!!” (Slovenský rozhlas po zápase SVK-KAZ)

(Následuje reklamná prestávka pri prerušení v zápase) “Ale túto prestávku uvidíme až po krátkej pauze.”

(Po rýchlym výpade kazašského hráča, ktorý presvišťal z obranného pásma až pred bránu USA a vsietil gól)

R. Pukalovič: “No čo poviete, nie je tam podoba s Liborom Hudáčkom?”

I. Niňaj (po chvíľke rozmyšľania): “No obaja sú to praváci...”

Lintner: “Vyzerá to, že Bielorusi skúsia hrať presilovku 6 na 3.”

Niňaj: “Načo by im to bolo?”

Lintner: “No načo... aspoň budeme mať o čom rozprávať...” (Zápas USA-BLR)

“Čas nám zatiaľ plynie naozaj plynule.”

“Lehtonen dvíha adrenalín fanúšikom pobehovaním pred bránkoviskom.” (Fínsky brankár, kto by nevedel)

“A teraz to Bielorusi neurobili dobre, snažili sa ísť dopredu, hoci nemali puk.”

“Na štadióne je atmosféra ako na koncerte vážnej hudby, alebo ako keď sa stretnú rodičia na tribúne počas dorasteneckého zápasu”

(Zápas CZE-NOR)

“Bielorusko otočilo vývoj v druhej tretine z 0:2 na 3:1.” (Zápas BLR-KAZ)

(Brankár Bieloruska dostal nešťastný gól) Ivan Niňaj: “TAK TOTO SOM EŠTE NEVIDEL.....možno som to vôbec nevidel...”

“Nasledoval toporný prechod Bielorusov cez stredné pásmo.”

“Spolupráca nasadenia reklamného brejku a opravy plexiskla dopadla výborne.”

“Bača vysunul Vaica...”

“Kde sa hrá finále tohtoročných MS? A- Stockholm, B- Nokia C- Helsinki. Máme tu 3 fínske mestá, aká bude vaša odpoveď?...” (Mária Pietrová v relácii Presilovka)

“Do brány postavil Petera Hamerlíka a obrana je vedená Zdenou Chárou...” (české skloňovanie slovenských mien)

oRiešok

Číslo 6.

Ročník 7. 11/12

NEPREDAJNÉ

Ahojte :)

Takže je tu opäť náš skvelý oRiešok! Aj v tomto čísle môžete nájsť chutné recepty, zaujímavý príbeh, najnovšie klepy, rozhovory, vtipy a samozrejme aj tradične netradičný špeciál ;)

Školský rok sa nám už kráti a čoskoro tu máme prázdniny. Nevieť či aj vy, ale ja sa ich už naozaj nemôžem dočkať. Učenia je teraz ku koncu školského roka čoraz viac a voľného času bohužiaľ čoraz menej. No čo už, nedá sa s tým nič robiť. Treba to len vydržať a potom si naplno užiť prázdniny ;) Okrem toho teraz niektorých z vás čaká aj pekné spríjemnenie konca školského

roka. A že aké? No predsa rieškarské sústredko! Takže by som týmto chcela aj pogratulovať všetkým, ktorí sa na sústredko dostali! A tí, čo ste sa nedostali, tak hlavu hore ;) Keď to nevyšlo teraz, vyjde to určite inokedy.

No a na záver úvodu by som vám chcela popriať ešte veľa veľa trezlivosti do učenia a aby dopadlo všetko tak, ako by ste chceli, aby to všetko dopadlo. No už som sa nejako zamotala :D Taakže, keďže je toto už náš posledný oRiešok pred prázdninami, tak by som vám samozrejme chcela popriať ešte aj krásne prázdniny ;)

Nika

Osobnosť čísla

Ahojte Rieškarčatá! No ako sa máte? Odovzdali ste 3. sériu? Dostali ste sa na letné sústredko? No dúfam, že áno! A pôjde tam aj Danka? Tak to sa možno dozviete v rozhovore... Alebo nie?

Julča: Čau Danka!

Danka: Ahoj Julči!

Chceš ísť na sústredko?

Fú, takto zhurta už? No ale, jasné, že chcem!

A pôjdeš na sústredko?

Kto vie .. ale rada by som, je to zábava.

A čo si robila pre to, aby si tam mohla ísť?

Najviac!! Haha, ale nie, nie že by som chcela odhaliť zákulisie, ale tak, napríklad som veľa opravovala, snažila sa byť vždy nápomocná, zapájala sa aj do vecí nie priamo udelených mne... A ešte ma veľmi nemajú radi červené hviezdičky a nedorozumenia z výsledkovky ;)

Osobnosť čísla

Ty si už na jednom sústredku bola- na zimnom... Aký je to pocit, robiť vedúcu na rieškarskom sústredku?

Perfektný :) Tak trochu menej som síce s deťmi, ako keď som bola účastníčka, pochopiteľne, ale má to kopu iných výhod. A som tam prítomná, to je hlavné. Je to niečo úplne nezvyčajné a iné, nemyslela som si kedysi, že to je takéto. Ale je to naozaj zábava, i keď sa dostaví únava, stojí to za to, teda určite.

A čo ťa pri Rieškach drží?

Ľudia. Ľudia, či už super vedúci, alebo super decká, naozaj, robiť niečo pre deti, s tým, že majú z toho potom radosť, je niečo úžasné :) Človek potom aspoň nemyslí len na seba, a stáva sa o niečo zodpovednejším, keďže na jeho povinnosti sa odvíja kopa vecí väčšinou.

Porozprávaj nám o nejakých pekných chvíľach z tvojich účastníckych časov...

Haha, no tak toho je dosť. Na prvom tábore bolo toho asi najviac, ale to by bolo na veľmi dlho.. Ale, raz sa mi stalo, že som aj odpadla na chodbe. Teda skôr padla na zem, ako sa mi zatočila hlava, ale už viem, že musím v lete veľa piť :D A neviem. Pamätám si stávkou s Kuchčíkom, že nebude so mnou v družinke (rovnaký ročník), a on nakoniec predsa bol, a úplnou náhodou, vlastným výberom. Alebo keď ma Bock – starší, aj s Emilom na nočnej hre strašne vystrašili tak, že Bock strčil ruku do úst takej masky a mal niečo vybrať, a zatriasol celou maskou aj s krikom a za maskou bol Emil, ktorý urobil to isté. A potom sa začali smiať obaja a ťapli si. Nechápem, jaj (smiech).

Neprijemné... A prečo by mali deti riešiť Riešky?

Lebo sú najlepšie! Teda, je to niečo úplne iné ako klasické detské tábory napríklad. Decká si môžu zlepšiť myslenie, logiku, a potom, za veľkú snahu, ich čaká úžasná odmena – sústredko! Opäť sa stretnúť so super ľuďmi a netradične prežiť niekoľko dní – veď kto by nechcel?

Hlavolamy

Čaute decká tak a som tu zas! Možno vám už tieto hlavolamy lezú na nervy, ale fakt, že toto čítate, len potvrdzuje váš minimálne skrytý záujem. Pripravil som si pre vás tentokrát aj niečo, čo tu ešte nebolo! (aspoň dúfam :D)

Pravidlá prvého hlavolamu sú jednoduché no riešenie môže byť mierne obtiažne. Ako ste si už mohli domyslieť budete doplňovať čísla do prázdnych štvorčiek, ale nie len tak, hoci jak. Budete ich vpisovať tak, aby ste tvorili tzv. "bloky". Bloky sú útvary, ktoré horizontálne alebo vertikálne spájajú políčka s rovnakým vpísaným číslom, pričom počet políčok musí byť zhodný s číslom, ktoré je v danom bloku obsiahnuté. (Blok napríklad tvorená plocha v tvare obdĺžnika zložená z troch štvorčiek, v ktorých bude vpísaná trojka.) Nebol by som to ja, keby som vám ešte nepovedal, že to nie je až také jednoduché máte tu ešte jedno obmedzenie! Týmto obmedzením je fakt, že bloky rovnakých veľkostí respektíve hodnôt, sa nemôžu navzájom dotýkať ani vertikálne, ani horizontálne. Veľa Šťastia :)

Druhý hlavolam je opäť niečo, čo tu už niekoľko krát bolo. Veď to s novinkami predsa netreba preháňať, no nie? Keď už ste sa potrápili s prvým hlavolamom, je čas na niečo lightové, hoci nie najjednoduchšie, veď hlavu si treba stále trápiť. Tak je tu pre vaše sudoku!

Pravidlá samozrejme všetkým jasné, ale tak pre istotu v skratke, ide o to, aby ste dopĺňali čísla od 1 do 9 tak, aby sa neopakovali v žiadnom stĺpci, riadku a ani v menších, 3x3 štvorcoch.

	1			5	4
4				2	
1					
	5	2	1	6	
1			5		3
4		2		1	2

		1	5		8	6
		2	4			5
	5			8		1
8		9	7		4	
5		3				9
		6	1			5
	2		7			3
	3			1	2	
	6	8		3	5	

Varíme s Ušiakom

Nalejeme do pohára sódu (nie však úplne k okrajú!) a zamiešame ingrediencie lyžičkou. Doplníme ľadom/ľadovou drvinou a podľa potreby doplna dolejeme sódu. Podávame so slamkou (prípadne ňou môžeme trochu rozmačkať listy mäty, aby pustili viac chute). Osvieženie zaručené!

Druhý recept sa týka úžasnej vecičky, za ktorej kopček nemusíte dať 50 centov. Ta-dá! Čokoládová zmrzlina. Budeme potrebovať:

- 3 dcl vody
- 100 g kryštálového cukru
- 50 g kakaa
- 100 g čokolády na varenie

•250 ml šľahačkovej smotany
Cukor rozpustíme vo vode a povaríme asi 5 minút na miernom ohni. Po odstránení z ohňa pridáme kakao a rozsekanú čokoládu - nevaríme. Miešame, kým sa čokoláda nerozpustí a pomaly začneme variť opäť na miernom ohni asi 5 minút. Po úplnom splynutí prísad odstránime hrniec z ohňa a necháme zmes vychladnúť. Zatiaľ si vyšľaháme smotanu a vmiešame ju do vychladnutej zmesi. Dáme zamraziť na 4 hodiny a zmrzlina sa môže podávať. (Prípade nejakých nejasností či obáv o výsledok kontaktujte svojich rodičov ;))

Nech vám chutí!

Príbeh

Bolo raz jedno dievčatko. Volalo sa Červená Čiapočka. Ak si myslíte, že sa tak volal preto, lebo nosilo na hlave červenú čiapočku, uhádli ste. To znamená, že ste inteligentné a bystré deti. Pravdu povediac, nečakali sme to. Netušili sme, že naša mládež je až tak zarážajúco bystrá. To znamená, že budeme musieť upraviť niektoré rozprávky aj niektoré hádanky, pretože, už to tak vyzerá, bude pre vás hračkou rozlúštiť ich. Napríklad tú, že to má štyri rohy a môžete sa tým prikryť. Perina, vykriknete. Ale ani my nie sme takí naivní, ako si myslíte, moji milí. Nie je to perina. Je to paplón. Alebo: Aká raketa nelieťa vo vesmíre? Sú aj takí viťúzi, čo by povedali, že tenisová. Omyl. Nevystrelená. Bol to chyták. Takže pozor, aj keď ste inteligentné, neznamená to, že ste už požrali všetku múdrosť sveta, niekedy naozaj treba pohnúť rozumom, ak chce človek uhádnuť, čo je v hádanke ukryté. Napríklad: Má to štyri nohy a predsa sa potkne. Už počujem, ako víťazoslávne vykrikujete, že kôň. Opäť omyl. Je to krava. A má to štyri nohy a nehýbe sa to? Trt, je to stôl. Je to kôň, ktorý stojí. Viete, milé deti, ide o to, že my rozprávkarí sme predsa len o čosi bystrejší ako

vy. Na nás skrátka nemáte. Vráťme sa teraz k Červenej Čiapočke. Darmo by ste ju vyzerali v lese. To dievčatko červenú čiapočku už dávno nenosí. Prefarbilo si ju na zeleno. Aj z dôvodov politických, aj ekologických. Ale aj z estetických. Veď zelená je v lese najvhodnejšia, hodí sa takpovediac do terénu a neruší. Zelená Čiapočka ide teda po lese a nesie starej mame obed. Nie v košíku, ako ste zvyknuté, milé deti, ale v batôžku. Má ho na chrbte. A teraz pozor, ten je červený. Zelená čiapočka, červený batôžtek, hustý les. Čiapočka je síce zelená, ale v lese sa veľmi nevyzná, takže zabľúdi. Sadne si pod strom a keďže dostane hlad, zje starej mame obed. Potom si zdriemne. Prebudí ju až horár. Nepýtajte sa nás prosím, z kade sa tam ten horár vzal, no povedal, že babka už obedovala a keďže bolo neskoro, zobral Čiapočku na motorke domov. Keďže Čiapočka je doma a obed je zjedený, rozprávky je koniec. Ak sa pýtate, aké ponaučenie vyplýva z tejto rozprávky, tak toho chcete odo mňa priveľa. Hádám len, že život ide ďalej... A na záver hádanka. Kde bol vlk?

Osobnosť čísla

No ja by som to určite brala! A ako si sa ty vlastne dostala k Rieškam?

Cez sestru, Monču. Nenašla som si iný tábor na leto, a keďže ona tam išla ako vedúca, rodičia usúdili, že by som mohla ísť aj ja. A tak som sa prihlásila. Bolo to fajn, ale viem, že ma každý oslovoval Danka, a ja som pritom nikoho z nich nepoznala.

Čomu sa venuješ vo voľnom čase?

Taaak, klavíru trošiiičku, a inak už celkom dlho írskym tancom.

Írsky tanec? Fúha, to znie zaujímavo! Koľko rokov už tancuješ?

Heh, tuším, že to už bude aj šesť. Letí to..

A chodíš aj na súťaže? Ako sa ti na nich darí?

No, niekam na súťaže chodím. Do Prahy alebo do Viedne zvyknem. No, ako kedy, už to bolo aj prvé, ale aj siedme... A na prvej súťaži aj jedenáste, čiže (smiech) Ale teraz už poväčšine medzi 1 a 6.

Tak to je super, držíme palce, nech sa ti darí čo najviac :). Koniec školského roka sa blíži - máš už nejaké plány na prázdniny?

Samozrejme, ja už kopu! Skôr sa bojím, aby mi ostal aj nejaký voľný čas.

A čo tábor Riešok? Budeš nám tam robiť vedúcu?

Uf, na tábore? Myslíš, že na to mám nebo-daj? Uvidíme, možno áno, možno nie. A či by sa mi vôbec vpratal do programu

Samozrejme, že na to máš! O fom niet po-chýb. A... Máš nejaké domáce zvieratko?

Potkanicu. A teda psíka, ale ten je všetkých.

A aká je to rasa?

Potkanica netuším, nejaká pieskovo sfar-bená, a psík je Yorkshírsky teriér.

A Danka? Máš rada jednorozce?

Že čiii, úplne!

A týmto sa náš rozhovor chýli ku koncu. Chcela by si niečo na záver odkázať našim riešiteľom?

Že sú úplne super! A nech sa držia Riešok a riešia ďalej, lebo to má zmysel, a nech prídu na sústredká aj tí, čo neboli možno ešte nikdy, alebo nechcú – oplatí sa to, a po tom, čo si ich úplne zamilujú a obľúbia si tam ľudí, tak už ani nebudú chcieť odísť :) Papapa

Tak toto je Danka. A či pôjde na sústredko? Tak to zistíte asi až na stanici. Ale určite sa máte na čo tešiť :). Ako určite viete, s opravenými riešeniami poslednej série dostávate aj posledný oRiešok a tým pádom aj posledný rozhovor v tomto ročníku Riešok. Chcela by som vám popriať pekné leto a kopu zábavy na sústredku! Tak do čítania, priatelia!

Čo sa šušká

Ahoj decká, ja som z Grécka – som man-darinka Darinka! Vlastne nie som, ale tak sa mi to tam v tejto chvíli hodilo.

No nevadí, prejdeme k veci.

Vítam vás pri čítaní posledného oRieška v tejto sérii! Pravdepodobne vás už pri tom niekto privítal, ale nič sa vám nestane, keď budete privítaní dvakrát :) Prípadne aj viac krát.

Garantujem vám však, že pri čítaní poslednej rubriky Čo sa šušká v tejto sérii vás nikde inde neprivítajú, len tu. A zároveň sa len tu dozviete zopár tých zaujímavostí, čo by vás mohli... ehm... zaujať (schopnosť vyjadrovať sa ma opúšťa).

Kuchtičk – očarujúci to človek – má v poslednom čase záľubu v cvičení aerobiku na verejných priestranstvách s perom v ústach a náručou plnou vašich príkladov. Čo ho k tomu vedie, to nikto netuší, sledovať ho pri tom je však silný kultúrny zážitok.

Objavili sa klebety, že Zajo uvažuje nad zapojením sa do populárnej realityshow Farma. Čo je na nich pravdivé povedať nevieme, môžeme vám však prezradiť, že vznikli po

tom, čo strávil víkend rúbaním a pílením dreva a sekaním trávy (samozrejme, z neznámych dôvodov – to viete, celebrity vždy opriada závoj záhad).

To, že Hanka je dobrá duša a nikdy nepremešká príležitosť zapojiť sa do nejakej tej dobrovoľníckej akcie, je známa vec. Teraz však dobrovoľníctvo oslovilo aj Emila. Obaja sa cez leto chystajú na dobrovoľnícky tábor – Hanka do Nemecka, Emil do Španielska. O ich zážitkoch sa budete môcť dočítať hneď v prvom čísle oRieška v budúcej sérii, tak si to určite nenechajte ujsť ;)

Phil sa v poslednom čase takmer každý deň utiahne po vyučku domov a jeho spoločenský život upadá. On sa, samozrejme, vyhovára na maturitu, vraj sa musí učiť... no my, nebojácní redaktori oRieška, vieme, kde je pravda. Vyzerala to tak, že sa Phil zúčastňuje supertajného intergalaktického testovania, ktorého cieľom je postupné ovládnutie Zeme mimozemskými votrelcami.

Tak, to je pre toto číslo všetko, majte sa krásne, vidíme sa v ďalšej sérii :)

Špeciál

Jeden príbeh.

Obyčajný jarný deň. Aj v Brne, v meste tak odlišnom od Bratislavy, sa s rýchlo pribúdajúcimi letnými dňami zvyšuje frekvencia pohybu a dychu ľudí. Dobrovoľne, tak ako aj ja, nastupujú do pojazdných skleníkov, aby sa čo najrýchlejšie dopravili do budovy, ktorá ich od nepriateľa „Sinka“ nachvíľu uchráni. Hoc v prírode by sme leto tak tragicky nebrali, betónové mestá spôsobujú na uliciach dusnú atmosféru, ponúkajú ľuďom priestor pre uponáhľané myšlienky, tak málokedy sa

zaoberajúce okolitým svetom.

Nastúpila som do šaliny (brnenský slang pre tramvaj), výnimočne nie plnej, a tak sa mi ušlo miesto v prednej časti vozidla. Ponorená do myšlienok som pozerala len tak do blba, vyhýbajúc sa ostatným ľuďom. Už som sa viezla hodnú chvíľu, keď pristúpila rodina.

Žena, mierne pri sebe, do tváre červená, s vlasmi, ktoré chceli vyzerat' blond, no pripomínali len suchú žltú slamu. Oblečenie tiež nenasvedčovalo, že by ju trápili jeho kombiná-

Špeciál

cie. So ženou do šaliny vbehlí aj jej dve deti. Dievča, mohlo mať asi 7 rokov, a chlapec, ten mal možno 4. Obaja si v rýchlosti sadli na sedadlá, chlapec vedľa mňa. Na malej tváričke mal kopu vyrážok, zúbky skoro všetky pokazené. Podobne aj jeho sestra. Ďalej som ich nepozorovala a z hurhaju, ktorý tí dvaja narobili, som sa zas vrátila k svojim záležitostiam.

Z neprítomnosti ma však prebral chlapcov zvonivý hlas, venovaný mne. „Vy mne neznáte.“ Otočila som sa naňho a šokovaná som nevedela zareagovať. Chlapec vetu zopakoval a dodal „Oni mne taky neznajú.“ A otočil sa k ľuďom okolo. Tento krát som zamykala hlavou na znak súhlasu, no stále som nič nehovorila. Chlapec rozprával dosť nahlas a mne sa priechilo odpovedať mu, čím by som na seba pritiahla pozornosť všetkých ľudí. Chlapec však zbadal moju reakciu a s modrými očami upretými na mňa položil svoj plastový traktor medzi nás a povedal: „Já jsem Kuba. Jak se jmenujete vy?“ Placho som mu povedala meno, no celkom ho nepočul. V hlave mi prebiehali myšlienky ako: „Teraz poviem všetkým ľuďom v šaliny meno?“, „Ale veď to je jedno, už ich aj tak nikdy nestretnem, nie je to žiadna osobná informácia.“ Chlapec sa teda spýtal ešte raz a ja som jasne vyslovila meno. On ho zopakoval. Pokračoval v konverzácii a spýtal

sa: „A kam jdete? Do práce?“. Ja na to: „Nie.“. Pridala sa aj jeho sestra: „Do školy?“. Zopakovala som: „Nie.“ a usmiala som sa. Vyzeralo to, že ich hádanie baví. Kuba sa spýtal: „Jdete si něco vyřídít?“, a ja som sa zasmiala pri myšlienke, že mu to určite rodičia často opakujú. Ale znovu som nesúhlasila. Stíchli a povedala som, že idem k lekárovi. Chlapec sa to po mne snažil zopakovať, asi nerozumel. Tak som rýchlo dodala „K lékaři.“ Mále deti v Brne nemajú odkiaľ počuť Slovenčinu. Pravda je, že ak Čech nebýva naozaj blízko pri hraniciach, rozumie celkom málo aj keď je už starší. Chlapec sa usmial a na chvíľu stíchol. Otočila som sa znova pred seba, myslela som, že sa rozhovor skončil. On však chytil svoj plastový traktor do rúk a oznámil mi, že je to jeho traktor. Zarazilo ma, keď povedal: „Našli jsme ho u popelnice. U popelnice, tam ležel, sebrali jsme ho.“ Na chvíľu som sa vrátila k predsudkom, no nechala som to byť. Chlapec pokračoval: „Můj traktor je čistý ale když je na poli je špinavý. Ve městě by byl čistý. Ve městě by byl čistý, že ano?“. „Jo“ odpovedala som a usmiala som sa naňho, pričom on pokračoval v inteligentných rečiach. Ostala som z neho ohromená. Počúvala som ho ešte chvíľu no zrazu sa začali zatvárať dvere, keď už som mala vystúpiť. Vybehla som odtiaľ a venovala som mu len pohľad.

Varíme s Ušiakom

Zdravím do kuchyne! Tak čo decká, začína byť vonku teplo? Chcelo by to niečo studené, letné, svieže, čo? Presne to vám tu v oRiešku ponúkame, párik receptov, ktoré si zaručene obľúbite. Dozmiestania nabudúce!

Ako prvý recept si urobíme veľmi obľúbený drink – Mojito (čítaj Mochito), samozrejme, virgin, teda bez alkoholu. Budeme

na to potrebovať:

- 1/2 limetky
- 2 ČL (čajové lyžičky) hnedého cukru
- čerstvé mäťové lístky + na ozdobenie
- kocky ľadu/ ľadový drvinu
- 15 až 20 cl sódy

Do vyššieho pohára vložíme mäťové lístky, pridáme cukor a naň vyšťavíme limetku.